

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An illegitimus occultus Sacros Ordines suscipere possit absque
dispensatione, & an Beneficium à Ruffo Fundatore relictum pro
consanguineis suæ familiæ conferri etiam possit illegitimis, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

CASUS LV.

De illegitimo occulto, & usu privilegiorum.

Fabricius illegitimus occultus post susceptos absque dispensatione sacros Ordines dispensationem à Pontifice petit, & obtinet, ut promoveri possit ad Beneficium, quod fundaverat Rufus proavus sui patris pro consanguineis ex sua familia, & cognatione; sed cum ex eadem familia superstes esset Fabius Sacerdos legitimus, & aptus, huic Beneficium collatum est, qui licet privilegium haberet recitandi Breviarium extra consueta, ac præscripta tempora, illò tamen ferè nunquam utitur, aut si aliquando utitur, Breviarium non nisi cum socio recitat.

QUÆR. I. An illegitimus occultus sacros Ordines suscipere possit absque dispensatione, & an Beneficium à Russo Fundatore relictum pro consanguineis sue familiæ conferri etiam possit illegitimis, & spuris, si fuerint legitimati vel à Pontifice, vel à Principe Sæculari.

QUÆR. II. An, & quando privilegium per non usum amittatur?

QUÆR. III. An privilegium Fabii recitandi Horas Canonicas extra consueta tempora extendatur etiam ad socium, cum quo illas recitat?

312 **A**D I. Q. I. Membrum, filios illegitimos tam naturales, quam spurios irregulares esse, adeoque indigere dispensationem ad suscipiendos S. Ordines, constat ex constitutione juris Canonici, c. 1. & 2. de filiis Presbyt. c. 1. eod. in 6. De illegitimis tamen occultis, an sine dispensatione ad

sacros Ordines promoveri possint, dubium est, & controversum.

Posse eum, qui occultè scit se esse illegitimum S. Ordines absque dispensatione suscipere, affirmant aliqui cum Alphons. de Castro l. 2. de leg. pœnali cap. ult. Concl. 3. Gerunda de Episc. tom. 1. l. 2. D. 2. cap.

2. cap. 2. Vincentio apud Angelum V. homicidium. Moventur 1. speciali textu cap. congruente de filiis Presbyr. ubi hæc habentur: *Fraternitati tuæ mandamus, quatenus, si publicum est, & notorium, patrem R. Clerici habuisse in prædicta Ecclesia personatum, filium ejus ibidem ministrare, aut ejusdem Ecclesie personatum habere, nullatenus patiaris, & si jam institutus est ibi, etiam inde non differas demandare.* Quibus consonant cap. quoniam, & cap. ex tua nobis eodem per ea &c. ubi lex Canonica publicos solum considerat naturales illegitimos, quos punit, non autem alios: ergo à sensu contrario, si occulti fuerint, inhabilitatem ad Beneficia, & sacros Ordines non inducent. 2. Quia si ob natalium defectum omninò occultum irregularitas incurreretur, tunc infamandus esset ille, aut parentes ejus, pro quo dispensatio peteretur; hoc autem non videtur lex exigere: ergo. Id, quod etiam asseritur à Laym. l. 1. tr. 5. cap. 5. Sed solum pro casu, quo illegitimus occultus scit, vel credit, se illegitimum esse, & ex una parte ad suscipiendos S. Ordines urget gravis causa; ex altera parte si dispensatio peteretur, petens se graviter infamaret, saltem apud Pontificem, vel Episcopum, ut si v. g. primogenitus Regis occultè sciens se legitimum non esse, hæreditatem fratri legitime nato & ad regnum idoneo non possit aliter relinquere, quàm si fiat Cardinalis

Diaconus, aut Presbyter; quo in casu censet, posse talem sacris Ordinibus initari absque petita dispensatione.

Nihilominus in, & pro praxi tenenda est communis DD. sententia cum Navar. c. 27. n. 201. Gutierrez l. 1. Canon. qq. c. 13. n. 20. Avila part. 7. D. 7. dub. 6. Conclus. 1. Diana tr. 13. Miscell. R. 30. Azor 2. part. institut. mor. l. 6. cap. 3. q. 23. Bonac. tom. 1. D. 7. q. 2. part. 3. Hurtado de irregul. difficul. 16. Coninch. D. 18. dub. 12. Ugolin. de irregul. cap. 44. §. 1. Sayro l. 6. cap. 10. n. 36. Toletol. 1. c. 25. Filliac. n. 138. aliisque asserentibus, illegitimum, quantumvis occultum, & communiter legitimum reputatum, verè tamen irregulare esse; quia citata jura dissertè, & absolutè significant illegitimos esse irregulares, eosque absolutè ab Ordinibus excludunt, nihil distinguendo inter occultum, & notorium: ergo de omnibus illegitimis sunt intelligenda, & accipienda tam de occultis, quàm notoriis; quia ubi jus non distinguit, neque nos distinguere debemus; præsertim cum ratio, cur id fuerit à jure introductum, militet pro utroque. Facit etiam huc cap. nisi cum pridem, §. personæ de renunt. ubi de subiciente occultum natalium defectum dicitur: *Licet irregularitatem non potuerit subicere, si tamen & culpa latet, & causa, cum eo, qui lauda-*

laudabiliter implevit suum officium (in-
juncta sibi poenitentia salutari) potest
non minus utiliter, quam misericordi-
ter dispensari. Unde

Ad textus in contrarium addu-
ctos R. inter alia, eos procedere
in foro exteriori, non autem in
foro interno.

313 Ad 2. R. Infamationem illam
pendere ex libera voluntate pe-
nitentis dispensationem, & quæren-
tis favorem, ac commodum suum.
Cæterum ad vitandum infamatio-
nis periculum apud Pontificem,
facile recurrere potest ad Em.
Cardin. Majorem Poenitentiarium
sub nomine Titii, vel Caji, &c. ut
per Officium S. Poenitentiarie se-
cum dispensare dignetur.

Ad Ordines minores, & ad Be-
neficium simplex dispensare potest
etiam Episcopus; ad Ordines ve-
rò majores, Beneficia curata, &
dignitates dispensat solus Papa.
Porro illegitimus dispensatus ad
Ordines, intelligitur solum dispen-
satus ad minores, (nisi exprima-
tur ad omnes, vel minores jam ac-
cepisset) uti docent Suarez de cen-
sur. D. 41. S. 3. Palao tr. 3. D. 4.
p. 10. Sanch. l. 8. D. 1. n. 26.
Azor l. 6. c. 3. q. 6. aliique; tum
quia permissio in genere medio-
critatem respicit, ex leg. fin. §. 1.
C. communia de legat, minores au-
tem sunt medium inter tonsuram,
& Ordines sacros; tum quia dis-

pensatio est odiosa, & sic quoad
minus fieri possit, lædere debet
jus commune. Sic dispensatus ad
Ordines non est dispensatus ad Be-
neficia; quia sunt separabilia; &
dispensatus ad Beneficium, de uni-
co & simplici intelligitur, ut no-
tant Panormitan in cap. litteras. n.
6. Barbosa allegat. 45. n. 6. cum
aliis citt.

Ad 2. Membr. Q. 1. si illegitimus 314
fuit à Pontifice legitimatus, potest
illi Beneficium conferri. Ratio est,
quia legitimatio Pontificia quoad
spiritualia, & res Ecclesiasticas
præstat totum id, quod præstat
vera naturalis legitimatio; quia
quoad spiritualia est integra nata-
lium restitutio: atque adeo sicut
Beneficium potest, ac debet con-
ferri consanguineis ex familia, ita
& illegitimo à Pontifice legitima-
to. Unde

Dubium duntaxat est de legitima-
to à Comite Palatino, vel à
Principe Sæculari. Ratio dubi-
tandi est, quia Princeps Sæcularis,
quamvis legitimare possit sibi sub-
ditos quoad honores, & Officia
Sæcularia, non tamen potest quo-
ad Ordines, Beneficia, aliæque
jura Ecclesiastica, cum ad ista
careat auctoritate, & jurisdic-
tione: ergo taliter legitimato non
poterit Beneficium Ecclesiasticum
conferri.

Nihil

Nihilominus R. cum Garcia 7. p. de Benef. c. 15. à n. 25. & Palao D. 4. pun. 9. posse vi foundationis Fabricio illegitimo Beneficium conferri, si aliàs ad Beneficia consequenda ex dispensatione habilis factus sit. Ratio est, quia etsi Princeps Sæcularis legitimare solum possit ad sæcularia, & temporalia, & non quoad spiritualia, per suam tamen legitimationem in temporalibus facit illegitimum esse ex familia, & parentela fundatoris, & consequenter habilem reddit, ut accedente dispensatione, consequi possit Beneficium pro consanguineis relictum, sicut potest alius legitimus ex familia fundatoris aptus, & habilis ad Beneficia; cum, factâ eâ legitimatione, æquè, ac legitimus sit consanguineus, & de familia, si tamen illegitimus concurrat in æquali gradu cum legitimo, Garcias l. c. n. 53. & Gonzal. Gloss. 5. n. 124. censent, præferendum esse legitimum, nisi illegitimus esset proximior quolibet alio legitimo, supposita dispositione testatoris, quod proximior consanguineus præferatur; tunc enim præferendum esse illegitimum proximiorum, affirmat Garc. cum aliis l. c. n. 45. contra non nullos.

315 Ad 2. Q. Notandum 1. Quæstionem hinc non esse, utrum amittatur privilegium per quemlibet non usum, sed per non usum voluntarium, & liberum, oblata occasione.

R. P. Leonardelli Soc. Jes.

castione utendi privilegiò; nam si longissimo tempore non se obtulit occasio utendi privilegio, vel oblata occasione non potuisti illo uti; per talem non usum amitti non potest privilegium, ut constat etiam ex l. unus ex sociis, §. ult. & l. seq. ff. de seruit. rust. præd. ubi dicitur, non amitti servitutem mihi debitam de aqua ducenda in fundum meum, si illâ usus non fuerim, quia fons exaruit.

Notandum 2. Privilegia alia esse, quæ in aliorum gravamen, & onus redundant, uti v. g. privilegium exigendi decimas, imponendi tributa extraordinario modo &c.

Alia sunt, quæ nullatenus cedunt in aliorum gravamen, qualia sunt privilegium non jejunandi, non recitandi Horas Canonicas, carnes comedendi, dicendi Missam ante horam consuetam, audiendi Confessiones, eligendi Confessarium &c. His notatis

R. 1 Privilegium, quò conceditur facultas aliquid faciendi in gravamen aliorum, tunc amittitur à privilegiato per non usum, quando gravati adversus privilegiatum præscribunt per tempus legitimum, quod est juxta Communem DD. spatium decennii inter præsentem; viginti verò annorum inter absentes, modò fuerit utendi occasio. Ita Suarez l. 8.

X x

cap.